

Sygn. akt **XXVII Ca 2780/21**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	<b>Sędzia Iwona Grzegorzewska</b>
Protokolant:	stażysta Klaudia Pielech

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2022r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. W.**

przeciwko **(...) S.A w W.**

**o zapłatę**

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 21 kwietnia 2021 r., sygn. akt II C 1951/20

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że nadaje mu następujące brzmienie:

„ 1. oddala powództwo;

2. zasądza od K. W. na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.”;

II. zasądza od K. W. na rzecz (...) S.A. w W. 650 zł (sześćset pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt **XXVII Ca 2780/21**

## UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 lutego 2020 roku K. W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 600 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 października 2019 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, obejmujących koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Powódka domagała się zasądzenia odszkodowania na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr

295/91 (dalej jako Rozporządzenie nr 261/2004). W uzasadnieniu pozwu wskazano, że lot powódki na trasie W.-M., obsługiwany przez pozwanego przewoźnika, został odwołany.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Wyrokiem z dnia 21 kwietnia 2021 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie:

1. zasądził od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz K. W. kwotę 600,00 EUR wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26 września 2020 roku do dnia zapłaty;
2. oddalił powództwo w pozostałej części;
3. zasądził od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz K. W. kwotę 1.117,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

Jak ustalił Sąd orzekający w I instancji, K. W. miała wykupioną rezerwację na lot nr (...) z W. do M. w dniu 11 października 2019 roku, obsługiwany przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W..

Rejs powódki miał być wykonany samolotem (...) z silnikiem (...). W silnikach tych stwierdzono wadę projektową polegającą na szybszym niż zakładano zużyciu się określonych elementów.

W dniu 9 października 2019 roku wykonano inspekcję silnika samolotu przeznaczonego do rejsu powódki w związku z pojawieniem się automatycznego alertu. Stwierdzono wówczas niestabilną pracę sprężarki (pompaż). Po konsultacjach z producentem silnika odwołano rejs. Samolot został przywrócony do dalszej eksploatacji w dniu 13 października 2019 roku.

Powódka wezwała pozwanego do zapłaty odszkodowania pismem datowanym na 29 października 2019 roku.

W ocenie Sądu orzekającego w I instancji, powództwo zasługiwało w przeważającej części na uwzględnienie.

Powódka wywodziła swoje roszczenie z przepisów Rozporządzenia nr 261/2004. Powódka posiadała rezerwację na lot z lotniska Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej, który został odwołany (art. 3 ust. 1 i 2 Rozporządzenia). Spór pomiędzy stronami sprowadzał się do ustalenia, czy w mniejszej sprawie zaistniała nadzwyczajna okoliczność, której nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, która uzasadniała odwołanie lotu powódki. Pozwany wskazał, iż taką okolicznością było ujawnienie się w silniku samolotu, który miał wykonać lot powódki, uszkodzenia powstałego w związku z wadą projektową silników, za którą to wadę odpowiada producent. Pozwany wskazywał, że problem z silnikami (...) ma charakter globalny, a producent nie jest w stanie wymienić wszystkich wadliwych silników.

Sąd Rejonowy nie podzielił argumentacji pozwanego, jakoby miała miejsce nadzwyczajna okoliczność, której nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, która uzasadniała opóźnienie lotu powódki. Przewoźnik zdawał sobie sprawę z wadliwości silników zainstalowanych w jego samolotach długodystansowych co najmniej od kwietnia 2018 roku, kiedy to pojawiły się informacje o szybszym zużyciu się elementów silnika. W ocenie Sądu długotrwały charakter problemów związanych z silnikami (...) uniemożliwia w niniejszej sprawie zakwalifikowanie tej okoliczności jako nadzwyczajnej. O ile możliwość taką należało rozważać w pierwszych tygodniach/miesiącach po zasygnalizowaniu tych problemów przez producenta i (...), to nie sposób uznać, iż kwestia wadliwości silników i konieczność przeprowadzenia badań z nią związanych stanowi wystarczające usprawiedliwienie odwoływania lotów po około 1,5 roku po opublikowaniu zaleceń w tej sprawie.

Sąd I instancji zważył, iż nie zmienia powyższej oceny okoliczność, iż w niniejszej sprawie przyczyną odwołania lotu było stwierdzenie pompażu silnika, nieobjętego wcześniejszymi dyrektywami (...). Fakt pojawienia się kolejnych usterek w silnikach eksploatowanych przez pozwanego nie sprawia, iż wadliwość tych silników należy postrzegać jako

okoliczność „nową” czy nieoczekiwaną. W ocenie Sądu Rejonowego ryzyko związane z planowaniem lotów samolotami napędzanymi silnikami (...) wpisało się już w ramy działalności przewoźnika i nie sposób postrzegać go w kategoriach nadzwyczajnej okoliczności.

Lot powódki był lotem innym niż lot wewnątrzspółnotowy, a jego długość przekraczała 3.500 km. W art. 7 ust. 1 pkt c Rozporządzenia nr 261/2004 w przypadku takich lotów należną wysokość odszkodowania określono na kwotę 600 euro i dlatego Sąd zasądził ją od pozwanego na rzecz powódki.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., zasądzając je od dnia 26 września 2020 roku, czyli od dnia następującego po dniu doręczenia pozwanemu odpisu pozwu. Sąd Rejonowy oddalił powództwo w zakresie odsetek od dnia 12 października 2019 roku do dnia 25 września 2020 roku, uznając, iż brak było podstaw do zasądzenia odsetek już od dnia następującego po dniu planowanego przełomu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go w całości oraz zarzucając przedmiotowemu rozstrzygnięciu:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 7 ust. 1 lit. b) Rozporządzenia (WR) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, poprzez jego zastosowanie i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 600 euro tytułem odszkodowania;
2. naruszenie prawa procesowego, tj. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów oraz orzeczenie sprzecznie z zasadami logicznego rozumowania.

Przy tak postawionych zarzutach apelacji pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w I i II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację strona powodowa wniosła o jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Apelacja wywiedziona przez pozwanego okazała się zasadna i skutkowałą zmianą wyroku Sądu I instancji.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych. Poczynione ustalenia znajdują pełne oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym. Jednakże na podstawie tych ustaleń Sąd I instancji nie wywiódł trafnych ocen i wniosków, które legły u podstaw wydania zaskarżonego wyroku.

Uzasadniony zatem okazał się zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c.

Podkreślenia wymaga, że jeżeli z materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski nielogicznie, niepoprawne i niezgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu narusza reguły swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i nie może się ostać. Trzeba mieć przy tym na uwadze, że zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem, przepis art. 233 § 1 k.p.c., określający obowiązujące zasady oceny dowodów może zostać naruszony w wyniku nieuwzględnienia przez sąd przy ocenie poszczególnych dowodów zasad logicznego rozumowania, doświadczenia życiowego, całokształtu zebranego materiału dowodowego, przeprowadzenia określonych dowodów niezgodnie z zasadami procedury cywilnej, na przykład niezgodnie z zasadą bezpośredniości. Postawienie zarzutu naruszenia tego przepisu wymaga zatem wskazania przez skarżącego konkretnych zasad lub przepisów, które naruszył sąd przy ocenie

określonych dowodów (por. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 16 grudnia 2005 r., III CK 314/05, lex nr 172176, z dnia 13 października 2004 r., III CK 245/04, lex nr 174185).

Sąd Odwoławczy po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego w sprawie doszedł do przekonania, iż Sąd I instancji błędnie uznał, iż stwierdzona przez pozwanego wada silnika, nie stanowiła nadzwyczajnej okoliczności, której nie można było uniknąć mimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Wskazać bowiem należy, że opóźnienie (odwołanie) lotu nie rodzi po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu było spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego (zob. ETS w wyroku z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07).

Przewoźnik lotniczy jest zatem zwolniony z obowiązku wypłaty pasażerom odszkodowania na podstawie art. 5 ust. 1 lit. c i art. 7 rozporządzenia nr 261/2004, jeżeli dowiedzie, że odwołanie lub opóźnienie lotu jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Niewątpliwie wada silników (...) została wykryta w kwietniu 2018 roku. Niemniej jednak, w okolicznościach niniejszej sprawy należało wziąć pod uwagę, iż niesprawność ujawniona w dniu 9 października 2019 r. była nowa, została ujawniona podczas inspekcji ultradźwiękowej silnika samolotu. W niniejszej sprawie należało uwzględnić fakt, iż o zjawisku pompażu, będącego wadą fabryczną silnika, odniesiono się po raz pierwszy dopiero w dyrektywie (...) z dnia 29 stycznia 2020 r. Żadna wcześniejsza dyrektywa dotycząca wad występujących w silnikach (...) nie dotyczyła powyższego zjawiska. Tym samym, pozwany nie mógł przewidzieć zaistnienia takiej usterki w silniku. Z tych względów wadę produkcyjną silnika jaka była przyczyną odwołania lotu (...) należało uznać za okoliczność nadzwyczajną, wyłączającą odpowiedzialność przewoźnika za opóźniony lot.

Jednocześnie w ocenie Sądu Okręgowego, zgromadzony materiał dowodowy potwierdzał tezę, że działania przewoźnika były racjonalne. Pozwana powinna stawiać na pierwszym miejscu bezpieczeństwo lotu, w sytuacji gdy przewoźnik nie wiedział z jakiego typu usterką ma do czynienia, należało przyjąć, iż miał on prawo wyłączyć z tego powodu samolot z eksploatacji. Przewoźnik podjął także wszelkie możliwe racjonalne środki służące minimalizacji skutków wystąpienia niedogodności związanej z odwołaniem zaplanowanego lotu. Pasażerka już następnego dnia poleciała i dotarła do miejsca docelowego innym lotem. W okresie którego dotyczy żądanie pozwu, przedsiębrane przez pozwanego środki związane z zaplanowanym lotem nr (...) były jedynymi możliwymi do realizacji z punktu widzenia prowadzonej przez przewoźnika działalności gospodarczej.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo o czym orzekł na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. Konsekwencją powyższej zmiany, była także zmiana rozstrzygnięcia w zakresie kosztów procesu, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i rozporządzenia w sprawie wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika, obowiązującego w dacie wniesienia apelacji.